

[Thorvil Kristensen.]

kommunale beskatning så vidt muligt bevarer og understreger den enkelte kommunes selvstændighed og ansvarlighed for sine egne sager; og inden for den enkelte kommune må vi tilstræbe, at alle kommunens indbyggere direkte på deres økonomi kan mærke deres medansvar for, hvordan kommunen administreres, således at dette ansvar ikke ensidigt kan lægges over på bestemte grupper som ejendomsbesidderne el. lign. Ud fra disse synspunkter vil vi deltage i det kommende udvalgsarbejde.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg vil gerne først gøre enkelte bemærkninger over for det, der er sagt om det forslag til folketingsbeslutning, jeg for et stykke tid siden havde den ære på venstres og det konservative partis vegne at fremsætte, og som nu har ligget og ventet på — går jeg ud fra — ministerens initiativ i denne sag.

Jeg takker for nogle af de bemærkninger, den højtærede minister fremsatte, og går ud fra, at når den del af forslaget, som omfatter kommunernes adgang til at ændre promillesatserne efter den nye vurdering, ikke blev omtalt, skyldes det mere en forglemmelse end uvilje mod just at beskæftige sig med dette. Jeg takker for bemærkningen om værdien af bolig i eget enfamilieshus, men skal i øvrigt ikke lægge beslag på det høje tings kostbare tid så forfærdelig længe, navnlig ikke efter den instruktive redegørelse, det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen har givet for en hel masse af disse problemer, idet principperne deri i mange tilfælde falder sammen med vore synspunkter. Det afgørende for os er, at i en situation, hvor vi beskæftiger os med en omfattende ændring af landets skatteteknik, af beskatningen til stat og kommuner af fast ejendom, er det forkert at lade en på tidspunktet tilfældig handling, nemlig vurderingen til ejendomsskyld, spille en aldeles afgørende rolle, således at værdierne forskubbes på en måde, som det ikke ville have været tilfældet, hvis denne vurdering ikke netop da var kommet ind i billedet. Det, vi tilsigtede, var en stabilisering af den tilstand, der var til stede, før vi fik ejendoms-skyldvurderingen ind i billedet.

Til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der naturligvis som hin berømte historiske

skuespillertype sablede det hele ned, vil jeg sige, at om det ærede medlems historiske syn skal jeg ikke gøre mange bemærkninger, for når man har hver sit synspunkt, er der ingen grund til at prøve på at tale hinanden i møde. Det ærede medlem mener, at det betyder ingenting; vi skal bare lade det køre. Vi andre har den opfattelse, at det er nødvendigt at foretage en neutralisering ikke mindst under hensyn til den mere eller mindre berettigede ballade, der var om de nye vurderinger. Det var vor hensigt, og jeg håber på en relativt velvillig indstilling hos regeringen, så vi kan klare problemerne igennem og derefter beskæftige os med de problemer, der foreligger fremover.

I øvrigt hænger de tre lovforslag, vi her behandler, i den grad sammen, at man næsten må betragte det som et kunststykke, når det lykkedes for socialdemokratiet at lade to ordførere tale, der egentlig — sådan noget må man vel ikke sige — kom ganske godt fra det uden at komme i konflikt med hinanden om, hvad den ene havde sagt, og hvad den anden havde sagt. Efter min opfattelse hænger det hele i den grad sammen, at det næsten ikke er til at skille ad; det ene henviser til det andet og omvendt.

Vedrørende lovforslaget om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, ifølge hvilket man nu vil gå over til at fiksere bygnings-skatte, vil jeg sige, at det er vel næsten nødvendigt at gennemføre denne reform, når man nu har de 22 års skattefrihed for alle nybygninger; det fører jo til, at i en række kommuner bliver selve de ejendomme, som skal bære bygnings-skatte, færre og færre og de andre flere og flere, hvad der betyder en væsentlig forrykning af forholdet vedrørende den faste ejendomsbeskatning. Når jeg ser dette forslag i sammenhæng med, at der indføres et nyt begrebsindhold vedrørende ligningsgrundlaget, håber jeg, at der kan findes et rimeligt grundlag i sognekommunerne for at klare dette problem igennem. Som nævnt af den ærede foregående taler ligger det desværre betydelig hårdere i amtskommunerne, og så kan man mene om os landmænd, der betaler hovedparten af alle amtstueskatte, hvad man vil — vi skal af med dem ganske uden hensyn til landbrugets rentabilitetsmuligheder. Men når man ophæver skatten på mange store fabrikker